

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 480. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139954544432/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

prædikeneas citater er der dog større eller mindre afvigelser fra samtlige oversættelser. I en del af disse har trykket en tekst, der ligger nærmere ved 1740 (eller ved 1732¹⁾), uden at der dog altid er nået streng overensstemmelse, fx. *Værelses* (Svaning) > *Væssens* (1732 ff.) Hebr. 1.3 (134); *fygde os* > *fygdes* Ps. 118.24 (135); *Hoo mig beklender* > *Huosomhelst der vil beklende mig* Matth. 10.38 (144); jf. mindre justeringer som 145: *Regenters tilføjet* (Es. 49.23); 164: indirekte citat ændret til direkte (Højs. 5.9); *tættet* > *talt* (Ps. 56.9); 172: *ulmægtige* > *ævtige* (Es. 40.27 ff.). Mere interessant er det dog, at flere af rettelserne fjerner løksten fra den autoriserede oversættelse. Enkelte steder indsættes ord fra de gamle oversættelser, således i Høj-sang-citatet II 139: *Yenneste* (H R B, Sv. osv.) for *veninde* (= 1737 = 1740), part. *gvaaca* (for *-gangen*), *kouuten* for *kouunen au*; (derimod bevares *Staae* for *Stat*). Man tør formode, at digteren i dette yndlingssted har indført de gamle former efter hukommelsen uden dog at bringe citatet i fuld overensstemmelse med traditionen før 1732. Andre steder indføres nyere former; således ændres 156 i Matth. 6.21 *liggende* til *Skat*, der, så vidt jeg ser, først trænger ind i bibelen 1907.²⁾

Konklusion.

Det er altså sikkert, at trykket har normaliseret retskrivningen, konsekvent dog vist kun m. h. t. storbogstav, *ey-oy* og *ck*; muligvis har sætteren også moderniseret enkelte gamle bøjningsformer (-*sens*, 2. person) og gennemført flertalskongruens mere konsekvent (uden for modal- og hjælpeverb). Den gennemførte ændring af de latinske navne på bibelens bøger til danske skyldes vel udgiveren. Men indgrebene synes at være mindre hårdhændede end i *TrK.* (*J:* og *J:*), og der er grund til at tilskrive forfatteren selv den væsentlige del af de øvrige rettelser.

¹⁾ *Berømmelse* > *berømmelige Amindelse* (= 1732; i 1737 > *ihukommelse*) Matth. 26.13 (158).

²⁾ Mindre væsentlige ændringer er noteret 145: *opstaae ... og (> at) fordømme* Matth. 12.42; (det må vist være en trykkefej, når *dens Amner* i Esajas-citatet smst. er ændret til *deres A.*); 149: cit. fra Matth. 25.42 er ret frit, og i trykket rettes *og ikke > ikke heller*; 166: *evindeligen* > *-lig*; *give ut søde* > *gløse*: en ordstilingsrettelser i Ps. 42.4. — I citatet 134 fra Joh. 3.16, der foreligger i de gamle oversættelsesformer, indfører trykkeri: *elskede* (= Hans- og Beysbibel 1736) for *elskede*. Et enkelt bibelsted har Brorson rettet i selve ms.: s. 136 har ms. *hver Dag* har (nok i overstr.) *sin egen Plage* (Matth. 6.34); her stemmer *røkt* i med 1737 ff., medens 1732 og de ældre overs. har: *hver sin plage* (egen Bndes i H R B samt Resen-Svaning, og atter i kommissionsoversættelsen af NT 1748).

BRORSONS
VERS OG SANGKUNST

AF
ARTHUR ARNHOLTZ